

РЕШЕНИЕ

№ 3873

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2269** по описа за **2020** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на НАП срещу Решение № 11033/14.01.2020 г. по НАХД № 12098/2019 г. по описа на СРС, НО, 99 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 431666-F464256/24.04.2019 г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП-С., с което на дружеството е наложена имуществена санкция от 10 315,50 лв. на основание чл. 5, ал. 1 от ЗОПБ, за нарушение на чл. 3, ал. 1 от ЗОПБ.

В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Моли се оспореното решение да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. В., която поддържа касационната жалба. Моли да бъде отменено оспореното решение и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма] – в съдебно заседание се представлява от адв. М., който оспорва подадената жалба. Моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 06.11.2018 г. [фирма] предоставило на управителя на дружеството И. В. Ф. в брой сумата от 20631 лева, с която управителят следвало да заплати дължимия към общината местен данък за придобиване на недвижим имот. При извършена проверка на 07.01.2019 г. в ТД на НАП, офис „Изток“, служителите на приходната агенция установили горното обстоятелство и преценили, че е бил нарушен чл.3, ал.1, т.1 от ЗОПБ, тъй като било извършено плащане в брой на сума по-голяма от 10 000 лева.

Срещу дружеството бил съставен АУАН № F464256 от 07.01.2019 г. за нарушение на чл.3, ал.1, т.1 от ЗОПБ. Актът бил подписан от актосъставителя и двама свидетели на неговото съставяне, след което бил предявен на представляващ дружеството-нарушител, който го подписал без възражения. Такива писмени възражения били депозираны в тридневния срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено Наказателно постановление № 431666-F464256 от 24.04.2019 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Касационният състав споделя изцяло доводите на СРС относно незаконосъобразността на съставения АУАН и издаденото НП.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗОПБ, плащанията на територията на страната се извършват само чрез превод или внасяне по платежна сметка, когато са: 1. на стойност, равна на или надвишаваща 10 000 лв.; 2. на стойност под 10 000 лв., но могат да се разглеждат като част от свързани помежду си платежни операции на едно и също основание, чиято обща стойност е равна на или надвишава 10 000 лв. Видно от доказателствата по делото, И. В. Ф. е управител на дружеството. С цитирания в НП РКО на същата е предоставена сумата от 20 631 лв. Това обаче не представлява плащане по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗПОБ, тъй като сумата е предоставена на И. Ф. в качеството ѝ на управител на дружеството, с цел изпълнение на задължение на дружеството за заплащане на ДНИ.

Правилен е изводът на СРС, че дружеството не е извършило посоченото нарушение на чл. 3, ал. 1 от ЗОПБ, поради което незаконосъобразно е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, в размер, определен по чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2008 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно 839, 46 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 11033/14.01.2020 г. по НАХД № 12098/2019 г. по описа на СРС, НО, 99 състав.

ОСЪЖДА ТД на НАП-С. да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. В, ет. 4, ап. 30, сумата от 839,46 /осемстотин тридесет и девет лева и четиридесет и шест стотинки/ лв., представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.